

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 28/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 129

Bài học hôm qua, có người hỏi Hòa Thượng, một gia đình năm người không muốn sống ở thế gian nữa, họ cầu vãng sanh Tây Phương bằng cách đào đất chôn nửa người và cùng nhau niệm Phật cầu vãng sanh. Hòa Thượng nói, việc họ có thể vãng sanh hay không là không chắc nhưng không nên đề xướng việc này vì việc này không có ghi chép trên Kinh điển, không có Tổ Sư Đại Đức nào từng nói, nếu mỗi người làm theo một cách khác nhau thì sẽ dẫn dắt chúng sanh làm sai. Nhiều người rất dễ bị dao động khi nghe một người nào đó nói, chúng ta tu học, nhất định chúng ta phải y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, y theo các bậc tu hành có chứng đắc. Chúng ta dễ dàng nghe theo lời dạy của một người nên chúng ta dễ tin theo tà đạo, nghe theo tà tri, tà kiến.

Chúng ta sinh ra ở nơi không có thiện pháp, không có cao tăng, thiện hữu dẫn dắt nhưng chúng ta chỉ cần khởi lên tâm chân thành thì nhất định chúng ta sẽ gặp được thiện tri thức. Khi tôi còn nhỏ, tôi nhìn thấy Bà niệm Phật nên tôi niệm theo Bà, khi đó, nếu tôi nghĩ đến Phật thì tôi chỉ nghĩ đến Phật A Di Đà. Từ ngày gặp được pháp Hòa Thượng, tôi tin và nghe theo lời dạy của Ngài. Chúng ta có tâm chân thành thì cho dù ở nơi chúng ta sống không có thiện hữu tri thức thì Phật Bồ Tát cũng sẽ giúp chúng ta gặp được thiện hữu tri thức. Trong đời sống, chúng ta khởi được tâm từ bi thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần sẽ hỗ trợ chúng ta. Hay như Hòa Thượng từng nói: *“Khi chúng ta đi trên con đường tuyệt lộ thì chúng ta cũng sẽ gặp được con đường sinh lộ”*. Chúng ta đi trên con đường không lối thoát thì tự nhiên chúng ta sẽ gặp được con đường sống.

Chúng ta đã được tiếp nhận giáo huấn của Hòa Thượng hơn 10 năm, chúng ta đã có chứng thực nên chúng ta đã mạnh dạn làm. Chúng ta làm đúng như lý như pháp thì cho dù chúng ta đến con đường *“tuyệt lộ”* thì cũng sẽ tự nhiên xuất hiện con đường *“sinh lộ”* để chúng ta đi.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có một người đồng tu trước đây hay vẽ bùa, linh phù, hiện tại, họ đã học Phật rồi, nếu có người cầu xin được ban cho linh phù thì có thể giúp họ hay không? Đây có phải là tà mạng hay không?”*. Có những người viết linh phù, bùa chú, sau đó để cho trẻ con đeo trên ngực để giúp trẻ con không khóc quấy.

Hòa Thượng nói: *“Nếu như bạn vẽ phù linh nghiệm, có người mong muốn bạn làm thì bạn có thể làm. Thế nhưng sau khi bạn ban linh phù đó thì tốt nhất là khuyên*

họ niệm Phật, bỏ ác làm thiện. Chúng ta dùng phương pháp này để tiếp dẫn chúng sanh học Phật, đây không phải là một việc không tốt!". Ở thế gian này, có rất nhiều việc để thông qua đó, chúng ta dẫn đạo chúng sanh đến với Phật pháp, việc nào có thể dẫn đạo chúng sanh đến với Phật pháp thì chúng ta nên làm. Chúng ta tặng rau, đậu cho mọi người, chúng ta không khuyên người học Phật nhưng chúng ta tặng lâu ngày, họ biết chúng ta là người học Phật, niệm Phật thì họ nhất định sẽ ấn tượng, tự động tìm đến để học Phật.

Hòa Thượng từng nói: **"Chúng ta không được đem một kiểu cách cũ của mình để truyền rao khắp nơi"**. Chúng ta phải biết tùy duyên, tùy biến. Thí dụ, một người thích học nhạc thì chúng ta dạy họ âm nhạc nhưng chúng ta sẽ hướng dẫn họ học Phật. Giáo sư Phương Đông Mỹ là giáo sư Triết học, ông dạy Triết học nhưng ông nói: **"Triết học của nhà Phật là đỉnh cao của tất cả Triết học"**. Ban đầu ông nói: **"Ngoài Triết học ra thì tất cả đều là mê tín"** nhưng sau đó, ông nói: **"Phật giáo phân nửa là mê tín, phân nửa là Triết học"**. Cuối đời ông nói: **"Phật giáo không phải là triết học, cũng không phải là mê tín mà là thứ mà con người ở thế kỷ 21 cần đến"**. Chúng ta có năng lực gì có thể giúp ích chúng sanh thì chúng ta có thể làm để dẫn dắt người, nhưng việc đó phải không khiến người khác có tà tri, tà kiến, ác tâm, ác hạnh. Khổng Lão Phu Tử nói chúng ta làm bất cứ việc gì cũng phải: **"Tư vô tà"**. Ý niệm của chúng ta không tà vạy. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta hơn người, chúng ta tự kiêu, tự đắc thì chúng ta đã sai.

Hòa Thượng nói: **"Ngày trước, trong đồng tu cũng có người biết xem bói, xem phong thủy, họ đều dùng cách này để tiếp dẫn chúng sanh đến học Phật, đây là một việc làm rất tốt, là cách thức để dẫn dắt chúng sanh đến Phật pháp. Chúng ta học Phật, chúng ta phải y theo giáo huấn của Kinh điển"**. Nếu đá phong thủy thật sự tốt thì nhiều người đã không phải rơi vào vòng lao lý. Có những người có nhiều tiền đến mức họ có thể mua bao nhiêu đá phong thủy cũng được nhưng nếu họ làm việc trái với Pháp luật, giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì họ nhất định phải nhận nhân quả.

Có người từng nói với tôi: **"Khi con nghe pháp của Hòa Thượng, con cảm động khóc, nếu Hòa Thượng bảo con chết con cũng sẵn sàng chết!"**. Tôi nói, quan điểm của họ như vậy là sai, vì có thể người dịch đĩa của Hòa Thượng dịch sai hoặc người đọc lời thoại cho đĩa đã đọc sai. Chúng ta nghe Kinh pháp thì chúng ta phải có trí tuệ, chúng ta phải xem những lời đó có phù hợp với lời trên Kinh điển mà được **"chánh truyền"** hay không. Nhiều người nói mà không dựa trên Kinh điển, không dựa trên lời của Tổ Sư Đại Đức.

Có người hỏi Hòa Thượng: **"Thưa Hòa Thượng, con học Phật, con biết việc sư thừa là vô cùng quan trọng, con nguyện y theo, nương vào Lão pháp sư là Hòa Thượng, xin Hòa Thượng chỉ đạo, dẫn dắt con nên dụng công như thế nào?"**.

Hòa Thượng là người dạy bảo, truyền dạy trực tiếp cho chúng ta. Sự truyền dạy của người Thầy là vô cùng quan trọng. Hòa Thượng Tịnh Không đi theo ba vị Thầy là Giáo sư Phương Đông Mỹ, Đại Sư Chương Gia và Lão cư sĩ Lý Bình Nam. Ngài đi theo Lão cư sĩ Lý Bình Nam khoảng 14 năm. Khi Hòa Thượng hơn 80 tuổi, trong lời dạy của mình, Hòa Thượng vẫn nói: *“Thầy của tôi nói...”*. Học sinh mầm non, tiểu học thường nói: *“Cô con nói”*, *“Thầy con nói”*. Những đứa trẻ chân thành, không có vọng tưởng, phân biệt nên chúng mới có thể nói ra như vậy. *“Sư thừa”* là sự truyền thừa từ Thầy.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta muốn thành tựu học vấn, sự nghiệp của thế gian và xuất thế gian thì chúng ta đều phải có sư thừa. Người xưa rất xem trọng việc sư thừa”***.

Người ngày nay không còn xem trọng sư thừa. Chúng ta gặp được một vị Thầy, được quy y, được nhận sự truyền giảng của Thầy là chúng ta vô cùng may mắn. Từ khi tôi được nghe đĩa của Hòa Thượng, tôi đã tự nhận mình là học trò của Ngài. Tôi ngày ngày được gặp Ngài trên băng đĩa nên khi gặp Ngài ngoài đời tôi chỉ đứng ở xa, tôi cảm thấy mình không cần phải đến thật gần để gặp được Ngài, điều quan trọng là chúng ta có làm được những lời dạy của Ngài hay không.

Hòa Thượng nói: ***“Trên “Kinh Hoa Nghiêm”, Thiện Tài Đồng Tử tham học với Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Phổ Hiền. Bồ Tát Văn Thù nói ra điều kiện của một bậc thiện tri thức và điều kiện của một học trò, vậy thì Thầy trò gặp nhau mới có thể có thành tựu. Nếu như chúng ta không đạt được sư thừa mà chúng ta muốn có thành tựu thì chân thật là khó!”***.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta chân thật học Mạnh Phu Tử, học Đại Sư Ngẫu Ích lấy người xưa làm Thầy vậy thì tâm địa của chúng ta phải chân thành. Nếu như chúng ta không chân thành thì chúng ta không dễ làm được. Người xưa dạy chúng ta: “Thành tắc linh”. Chân thành đến tột đỉnh thì sẽ có cảm ứng. Ngày trước, Lão sư Lý dạy tôi bốn chữ: “Chí thành cảm thông”. Trong hiện tại, nếu chúng ta muốn tu hành có thành tựu thì ngoài việc cảm ứng thì không có phương pháp thứ hai. Chúng ta phải cầu cảm ứng. Tâm chân thành quan trọng hơn bất cứ thứ gì!”***. “Cảm ứng” là tâm chân thành cảm ứng với tâm chân thành, người trò thật tâm muốn học, người Thầy thật tâm dạy. Người học trò chân thành muốn học thì người Thầy sẽ chân thật muốn dạy. Đây gọi là *“cảm ứng đạo giao”*.

Hòa Thượng nói: ***“Cơ bản của việc tu học, trong nhà Nho thì giữ lễ, Phật pháp thì giữ giới. Chúng ta nhất định phải dưng giữ giáo huấn Phật đã dạy trên Kinh điển. Chúng ta chân thật hiểu được ý nghĩa mà Phật đã dạy chúng ta thì chúng ta mới không phạm phải lỗi lầm. Nếu chúng ta tùy theo cách hiểu của mình thì trong bất tri bất giác chúng ta sẽ tạo ra sự sai lầm. Khi đã phạm phải sai lầm thì chúng ta sẽ tạo ra lỗi lầm nghiêm trọng”***. Thí dụ, một người làm công tác ngoại giao, nếu họ có lời nói

sơ xuất, bất cẩn thì có thể dẫn đến sự hiểu lầm, gây tổn hại rất lớn cho quốc gia thậm chí dẫn đến chiến tranh.

Hòa Thượng nói: **“Người với người khi nói chuyện phải hết sức cẩn trọng, nếu khi nói chuyện có sai lầm thì từ bạn tốt có thể trở thành thù địch, sau cùng sẽ biến thành oan gia trái chủ. Những việc này, chúng ta cần phải đặc biệt chú ý, chúng ta không nên có tâm ý qua loa. Chúng ta phải học cách để tôn trọng người khác. Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta: “Lễ kính chư Phật”. “Lễ kính chư Phật” quan trọng nhất chính là tôn trọng người khác, chúng ta chân thật có tâm tôn kính này thì chúng ta sẽ giảm đi sai lầm”**. Nếu chúng ta có tâm tôn kính, không xem thường người thì sai lầm của chúng ta sẽ rất ít. Chúng ta khởi lên tâm ngạo mạn thì chúng ta sẽ phạm phải sai lầm rất lớn, có thể không thể cứu vãn được. Chúng ta có tâm tôn kính mọi người thì chúng ta không phạm phải sai lầm nghiêm trọng. Người “*tự dĩ vi thị*” tự cho mình là biết thì sẽ dẫn đến những sai lầm nghiêm trọng.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả mọi sai lầm đều do chúng ta khinh suất, không biết tôn trọng người khác”**. Khi tôi dịch **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ”**, Hòa Thượng nói: **“Trong một hạt bụi có một thế giới, trong thế giới có vô số những hạt bụi, trong hạt bụi có sông núi, ao hồ, có người...”**. Tôi chưa hiểu ý nghĩa của câu này nhưng tôi vẫn dịch đúng như lời Hòa Thượng nói. Khi tôi dịch đĩa **“Hài Hòa Cứu Văn Ngụy Cơ”**, trong đó có đoạn nói về việc phó tổng thống Mỹ Al Gore chỉ vào hình ảnh trái đất được chụp bởi phi thuyền và nói, trái đất của chúng ta nhìn từ phi thuyền trông rất nhỏ nhưng nơi đó đang diễn ra biết bao nhiêu buồn vui, thương ghét, giận hờn, chiến tranh, tang tóc; từ khi đó, tôi hiểu được ý nghĩa của câu nói **“trong hạt bụi có thế giới”**. Phi thuyền mới ra khỏi trái đất khoảng 8 vạn dặm mà trái đất đã nhỏ như đầu đũa, nếu phi thuyền bay xa hơn thì phi thuyền sẽ nhìn thấy trái đất nhỏ hơn nữa. Cõi Cực Lạc cách trái đất mười muôn ức cõi nước, chúng sanh ở thế giới Cực lạc nhìn về thế giới Ta Bà sẽ thấy thế giới Ta Bà nhỏ như hạt bụi, thậm chí, họ phải dùng Phật nhãn mới nhìn thấy thế giới của chúng ta. Nhà Phật dạy chúng ta **“Y giáo phụng hành”**. Đây là việc rất quan trọng,

Ngày trước, khi Lão cư sĩ Lý Bình Nam giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”** do cư sĩ Hạ Liên Cư hội tập, Ngài giảng một lần thì bị mọi người công kích rất nhiều. Sau đó, Lão cư sĩ Lý Bình Nam mang quyển Kinh đó giao cho Hòa Thượng Tịnh Không, một thời gian sau, Hòa Thượng đến thưa với Thầy là Ngài muốn giảng cuốn Kinh này. Lão cư sĩ Lý Bình Nam nói, thời điểm đó, Hòa Thượng chưa đủ đạo lực, nếu Hòa Thượng giảng mà bị mọi người công kích thì Ngài sẽ không chịu được, quyển Kinh đó nên để sau này mới giảng. Khi Lão cư sĩ Lý Bình Nam mất, Hòa Thượng giảng bộ Kinh này ở nước ngoài và đã giảng rất thành công. Hòa Thượng dạy: **“Con người thất bại bởi tâm khinh mạn, không biết nghe lời, không biết kính trọng người khác”**. Nhiều người bị sai phạm vì họ không chịu thưa hỏi người khác, để đến khi việc không thể cứu vãn được nữa.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải thân cận, nhất là phải tôn trọng thiện tri thức. Ngày trước, khi tôi thân cận Lão cư sĩ Lý 10 năm, những năm đầu, tôi ở Đài Bắc giảng Kinh nhưng mỗi năm, tôi đều phải quay về Đài Trung một lần, ở đó một tuần để thỉnh giáo Lão sư. Tôi báo cáo với Lão sư những việc tôi giao tiếp, tiếp xúc với bên ngoài, đôi bên tôn trọng lẫn nhau. Cho nên chúng ta nhất định phải học tập tôn trọng người khác”**. Những việc chúng ta cảm thấy chưa chắc chắn thì chúng ta phải thưa hỏi với người trên. Rất nhiều việc, nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ làm theo cách khác với mọi người. Người xưa nói: **“Tam sao thất bản”**. Thí dụ, hiện tại, ba miền Bắc, Trung, Nam đều làm bánh sắn theo những cách khác nhau.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải thưa hỏi nhiều, nhất định chính mình không dám tự mình làm chủ. Cả đời tôi cẩn thận chính ngay chỗ này cho nên mọi người tin tưởng tôi, cho rằng tôi đáng tin cậy. Cả đời tôi không hề bẻ gãy người, người khác bẻ gãy tôi, tôi cũng không hề bẻ gãy họ, tôi tuyệt đối không có tâm báo thù. Người khác phỉ báng, hãm hại tôi, tôi đều tiếp nhận, tôi biết được đây là họ đang tiêu nghiệp chướng cho tôi. Tôi cảm ơn họ!”**.

Chúng ta phải luôn luôn biết lắng nghe. Vì sao Thiện Tài Đồng Tử có thể sớm thành Phật? Vì Ngài xem 53 vị thiện tri thức mà Ngài tham học đều là Thầy của Ngài, chỉ có Ngài là học trò. Ngài tham vấn cả những người làm nghề kỹ nữ, đồ tể, những người bất thiện nhưng tất cả đều coi là Thầy. Những điều họ làm tốt thì Ngài làm theo, điều họ làm chưa tốt thì Ngài phản tỉnh chính mình không làm theo.

Hòa Thượng nói: **“Tôi tuyệt đối không có một chút tâm oán hận. Chúng ta phải dùng tâm này để cầu thiện tri thức, tùy thuận theo thiện tri thức học tập”**. Chúng ta muốn cầu được thiện tri thức thì tâm của chúng ta phải đạt được tiêu chuẩn này. Tâm chúng ta chân thành đến tột đỉnh thì chắc chắn chúng ta sẽ có kết quả tốt đẹp.

Hòa Thượng nói: **“Trong tu học Phật pháp, quan trọng nhất là tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Chúng ta đầy đủ những điều kiện này thì việc tu học sẽ không khó. Việc này không cần phải có học lực rất cao trong xã hội”**. Chúng ta cảm thấy tu học khó, chúng ta khó bỏ **“tham, sân, si, mạn”**, tham ăn, tham ngủ là vì chúng ta chưa đủ tâm chân thành. Nhiều năm trước, tôi đã nhắc mọi người, chúng ta chỉ cần tuyển người có tâm chân thành, không cần tuyển người có bằng cấp cao. Những người chân thành thì đều làm được việc, những người có tài, có học lực phần nhiều làm hư việc.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp chú trọng ở chỗ chuyên tu, chuyên hoằng, nhất môn thâm nhập, chúng ta tùy theo căn tánh, hoàn cảnh đời sống của chính mình mà chọn lựa Kinh luận, sau khi chọn thì chúng ta chăm chỉ, nỗ lực mà tu học vậy thì không ai mà không thành công!”**. Việc này hoàn toàn khác biệt với pháp của thế gian.

Hòa Thượng nói: “**Hơn nữa tâm chân thành còn có thể đạt được sự gia trì của chư Phật Bồ Tát, đạt được sự cảm ứng**”. Trên cảm ứng chư Phật Bồ Tát, dưới cảm ứng với chúng sanh ở tất cả các tầng không gian khác. Chúng ta chân thành thì chúng ta thực hành được đúng như pháp, chúng ta có tâm chân thành thì chúng ta còn cảm ứng được chư Phật Bồ Tát, các chúng sanh ở tầng không gian khác vậy thì chúng ta không thể không có thành tựu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!